

ИСТОРИЯТА НА УЧИЛИЩЕТО

Инициативата за построяване на сградата и откриване на училището в с. Орман е на Стойчо Стоянов, който през 1919 г. е помощник -кмет в селото.

Строежът на сградата започва през март 1920 г. В началото на януари 1921 г. сградата в основни линии е завършена. От 1 януари 1921 г. е назначен като учител Христо Петров от Разград. Учебните занятия започват на 25 януари 1921 г. при тържествена обстановка в присъствието на всички жители от селото. В първо отделение са приети всички деца от 7 до 14 годишна възраст. Учебната година завършва на 24 май 1921 г. с годишно утро и раздаване на свидетелства за завършено първо отделение. Поради увеличения брой на учениците е назначен втори учител Стефана Сапунджиева. Работи се с по два слети класа.

През 1927 година на мястото на Сапунджиева идва Иван Анчев. Заварва тук Вангелия Стоилова. Двамата работят до 1933 г. Открива вечерно училище за възрастните. Инициатор е и за създаване на народното читалище през 1935г.

През учебната 1936 –1937 г. учители са Иван Анков и Райна Петрова. Същата учебна година е открита трапезария със средства от фонда „Народни бедствия”.

През 1939 – 1940 учебна година е назначена и Василка Трифонова, която работи до 1943 г. През същата година идва Васил Длъгацев и Мария Иванова.

На 31 януари 1944 година с разпореждане на министерството на народната просвета, поради зачестилите бомбардировки над страната, учебните занятия са прекратени. Така училището в село Орман дочаква народната победа на 9 септември 1944 година. През учебната 1944–1945 г. училището отваря наново врати.

През учебната 1946–1947 учебна година поради нарастването броя на учениците е назначен Стойчо Тодоров, който работи до 1951 г.

Същата година е назначен Георги Янев. С течение на годините броят на учениците и учителите непрекъснато нараства.

През 1953 г. селото се сдобива с нова училищна сграда, а по – късно е направена постройка с 4 класни стаи.

До 1958 година училището е начално.

От 1-ви септември 1959 година в него се открива прогимназия до седми клас, а от учебната 1966 -1967 година - 8. клас.

Това налага увеличаване на учителския персонал. През 1958-ма година е назначен Борис Стоянов, който е от 16-ти септември 1963 година е директор на училището.

През 1968 година е назначен Запрян Гоговски, който работи като учител, а после и като директор до 1986 година.

Поради непрекъснато нарастващия брой ученици се налага разширение корпуса на сградата.

И така на 15.09.1983 година звънва първият звънец в новата училищна сграда.

Директори след това са били:

Крум Божинов 1986-1987 г.,

Методи Попов 1987 г.,

Крум Попов 1987-1992 г.,

Никола Тачев 1992-1994 г.,

Виолета Корчева 1994 г.,

Никола Митрев 1994-2001 г.,

Лиляна Драгнева 2001-2016 г.,

Костадин Ташев 2016 г.

От 01.08.2016 г. до настоящия момент, директор е г-жа Розалина Ружина.

Днес ние си спомняме за тези, които „ораха на нашата нива” преди ние да дойдем.

УЧИЛИЩЕТО ДНЕС

В ОУ „Св. Св. Кирил и Методий“, с. Кавракирово учат 135 ученици в седем паралелки от 1. до 7. клас. Съществуват 5. групи ЦДО от 1. до 5. клас. Учебно-възпитателната дейност се осъществява от един директор, един заместник-директор, 14 души педагогически персонал, 4 души непедagogически персонал и едно медицинско лице. Всички са висококвалифицирани специалисти.

Училището е напълно обновено. Предният двора е с асфалтово покритие, а задният е превърнат в открита класна стая и място за отдых благодарение на спечеления проект ПУДООС.

Кабинетът по информационни технологии и компютърно моделиране е оборудван с 12 напълно нови компютъра. Така всеки ученик има равен достъп до устройство. Отделно имаме таблети, които се предоставят на учениците по време на онлайн обучение. Във всички класни стаи са монтирани проектори. Учителите разполага със собствени лаптопи. Това дава възможност за иновативност в процеса на обучение. Големият и малкият коридор на първи етаж са превърнати в приказни кътове, доставящи удоволствие и щастие сред децата. Няколко класни стаи са с подновени чинове и маси. Закупени са ортопедични такива. Всяко дете разполага със собствено шкафче, в което може да оставя учебници и ученически принадлежности с цел олекотяване на раниците. На външната стена на училищния двор са изрисувани ликовете на апостолите и просветителите на свободата (Любен Каравелов, Георги Раковски, Васил Левски, Христо Ботев, Гоце Делчев, Георги Бенковски,), а от другата страна – българските царе и владетели: Хан Аспарух, Хан Крум, Цар Борис I, Цар Симеон Велики, Цар Самуил , Цар Калоян.

В училището ни се чувства духа на новото време.

Нашето училище е един от най-светлите символи на традицията.

То обединява през годините хиляди хора – учители, ученици, техните родители, служители, общественици. Обединява ни онова нещо – позитивно и съзидателно, което е невидимо за очите, но се пази и се носи само в сърцата - духът и светлината на знанието.